

Обществена консултация — използването на езиците в институциите, органите, службите и агенциите на ЕС

Обществено допитване - 23/07/2018

Обществена консултация — използването на езиците в институциите, органите, службите и агенциите на ЕС [1] ,

Контекст

Езикът е основен елемент в начина, по който предоставяме информация.

Европейският съюз — с 28 държави членки и 24 официални езика и над 500 милиона граждани — се ангажира да зачита и запазва езиковото многообразие като част от нашето културно наследство. Този ангажимент е изрично заложен в Договорите за ЕС [2] и в Хартата на основните права на ЕС [3] .

Затова езиците, използвани от институциите на ЕС в комуникацията с обществеността, са от голямо значение. В тази област са създадени някои специфични езикови права. Гражданите на ЕС може да се обръщат писмено към всяка от институциите на ЕС на официален език по свой избор и имат право да получат отговор на същия език [4] . Всички закони на ЕС трябва да бъдат публикувани на всички официални езици, така че обществото да може по-добре да разбира законите, които се отнасят до него. Извън тези конкретни случаи институциите на ЕС разполагат с известна свобода на избор на езици, които да използват в конкретни ситуации. Как те упражняват това право на преценка е въпрос на добро управление.

Броят на официалните езици нарасна от четири (през 1958 г.) на 24 към настоящия момент. Това поражда множество предизвикателства пред публичната администрация на ЕС. Сред най-често цитираните практически трудности, които възникват, са увеличени разходи за писмен превод, по-бавен процес на вземане на решения и несъответствия между текстовете на различните езици. Твърди се, че езиковото многообразие и равнопоставеността между езиците не следва да бъдат абсолютни, а трябва да бъдат съобразени с административната ефективност и бюджетните ограничения.

Тъй като много граждани на ЕС говорят само един официален език (или ограничен брой официални езици) [5] , ограниченията по отношение на използването на официални езици намалява възможността на гражданите да взаимодействат с институциите на ЕС. Важно е да се гарантира, че ограниченията по отношение на използването на езици са пропорционални и справедливи. Институциите и органите на ЕС следва например да разгледат внимателно случаите, в които се допуска да се

комуникира или да се извършва дейност само на един или на малък брой официални езици.

През последните години омбудсманът извърши допитване относно езиковите политики на някои отделни институции на ЕС. Едно от заключенията е, че институциите на ЕС могат законно да ограничат използването на езици във вътрешните комуникации и документи [6] . Друго заключение беше, че езиковите ограничения могат да бъдат законно прилагани в административните процедури с външни заинтересовани страни, като например в процедурите за възлагане на обществени поръчки и покани за представяне на предложения, когато ЕС взаимодейства с ограничена група от заинтересовани страни. Въпреки това, омбудсманът отбелязва, че има значителни несъответствия във всички институции: понастоящем езиковите ограничения и правила, когато те съществуват, се различават в рамките на ЕС в зависимост от институцията. При липсата на ясни правила и подходяща обосновка за прилагане на ограничен езиков режим, не е изненадващо, ако в обществеността възникне объркване.

Конкретна сфера, пораждаща безпокойство, е свързана с използването на езиците на интернет страниците на институциите, които са сред първите източници на информация за хората, интересувани се от европейските политики и програми. Оказва се, че всяка институция на ЕС взема самостоятелно решение дали (и ако е така, кои части от, и на кои езици) ще бъдат преведени в нейната интернет страница на ЕС. Ако интернет страниците не са достъпни на всички официални езици, достъпът до информация вероятно ще бъде труден или невъзможен за голяма част от обществото.

Друга сфера на опасения се отнася до обществените консултации с цел събиране на мнения от обществеността по отношение на нови политики или евентуални законодателни предложения. Езиковите ограничения при тези обществени консултации може значително да ограничат възможността на обикновените членове на обществото да дадат своя принос за провеждането им.

Покана за представяне на коментари

Омбудсманът иска да насърчи обсъждане за намиране на най-добрия начин за комуникация между институциите на ЕС и обществеността с цел постигане на приемливо равновесие между необходимостта от зачитане и подкрепа на езиковото многообразие, от една страна, и административните и бюджетните ограничения, от друга страна.

За да започне това обсъждане, европейският омбудсман приканва обществеността да отговори на следните въпроси:

I. Правила и практики относно езиковите ограничения

1. Налице е липса на прозрачност (и малък брой официални правила) за начина, по който различните подразделения на администрацията на ЕС предоставят информация на различните официални езици на ЕС. Това включва например критериите, прилагани при вземането на решение кой(кои) език(ци) да се използват при конкретни условия. Как могат да бъдат преодолените тези пропуски? Какви допълнителни критерии следва да се прилагат, ако има такива?

2. Трябва ли всяка институция на ЕС да разполага с езикова политика и в такъв случай какво трябва да бъде включено в езиковата политика? Трябва ли такива езикови политики да бъдат публикувани на интернет страниците на институциите? Доколко подробно следва да бъде провеждането на такава политика по отношение на конкретни случаи, в които изборът на език(ци) е ограничен?

3. Трябва ли всяка институция да има политика по отношение на условията, при които може да предостави превод на информация или документи при поискване? Ако отговорът е положителен, как може да бъде формулирана тази политика, за да се избегнат непропорционални разходи?

II. Интернет страници на ЕС

4. Какви общи езикови принципи следва да се прилагат към интернет страниците на институциите на ЕС? По-специално, кои части от интернет страниците на ЕС считате, че следва да бъдат достъпни на всички или на повечето от езиците в ЕС?

5. Ще бъде ли от полза публикуването на резюмета на най-важните въпроси на всички или на повечето официални езици?

6. Допустимо ли е при определени обстоятелства да се предоставя материал на малък брой езици, а не на всички официални езици? При положителен отговор какви критерии трябва да се използват за определяне на начина, по който са избрани тези езици (например, размер на населението, говорещо съответния език, степен на езиковото многообразие сред населението...)?

III. Обществени консултации

7. През април 2017 г. Европейската комисия одобри нови вътрешни правила, които изискват документите, свързани с обществените консултации по „приоритетни инициативи“ в годишната работна програма на Комисията, да се публикуват на всички официални езици на ЕС. Всички други обществени консултации трябва да бъдат достъпни поне на английски, френски и немски език. Обществените консултации от „широк обществен интерес“ следва да бъдат достъпни на допълнителни езици. Освен това „страници за справка от материалите или обобщена справка за тези документи трябва да бъдат преведени на всички официални езици на ЕС“.

Според вас би ли могла тази политика да постигне правилен баланс между необходимостта от зачитане и подкрепа на езиковото многообразие, от една страна, и административните и бюджетните ограничения, от друга страна? Това ли е видът политика, който би могъл да бъде приет основателно от други институции на ЕС?

IV. Други въпроси

8. Единственото конкретно законодателство относно използването на езиците от страна на администрацията на ЕС датира от 1958 г. [7] , когато Съюзът се състои от шест държави членки и използва четири официални езика. Мислите ли, че при настоящите обстоятелствата ще е от полза приемането на ново законодателство? Или считате, че решаването на проблеми, свързани с езика, е най-добре да се осъществява извън подробна правна рамка?

9. Всяко увеличаване на обема на информацията и документите, публикувани на всички езици на ЕС, ще доведе до допълнителни разходи за превод. Според вас по какъв начин могат да бъдат посрещнати тези допълнителни разходи? От други пера в бюджета на ЕС? Чрез целево допълнително финансиране от отделните държави членки? По друг начин?

10. До каква степен могат да бъдат използвани технологиите за осигуряване на писмени преводи между различните езици на ЕС? Доколкото съществува вероятност „машинните“ преводи не винаги да са точни, приемливо ли е заплащането на такава цена за осигуряването на преводи на документи по-бързо и по-изгодно, отколкото това би станало по друг начин?

Как да участвате?

Крайният срок за представяне на коментари е **30 септември 2018 г.**

За по-голямо удобство е пропоръчително да използвате онлайн форма . Ако това не е възможно, становища могат да се подават по имейл чрез формата за контакт или по пощата на адрес:

European Ombudsman, 1 avenue du Président Robert Schuman, CS 30403, F – 67001
Strasbourg Cedex, France

В началото на коментарите отбележете четливо „консултация относно езиците — SI/98/2018/TE“.

Коментарите може да се изпращат на всеки от 24-те официални езика на ЕС.

Омбудсманът възнамерява да публикува тези коментари на своята интернет страница. Физическите лица, които съгласно Регламент № 45/2001 относно защитата на личните данни [8] не желаят имената им да бъдат публикувани, следва да уведомят омбудсмана.

Ако се нуждаете от повече информация, свържете се с г-жа Tanja Ehnert, деловодител в Службата на омбудсмана (тел.: +32 2 284 67 68).

[1] наричани по-долу „институциите на ЕС“.

[2] Член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз.

[3] Членове 21 и 22 от Хартата на основните права на ЕС.

[4] Член 20, параграф 2 и член 24 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 41, параграф 4 от Хартата на основните права на ЕС.

[5] За общ преглед на чуждоезиковите умения на гражданите на ЕС вж. Европейски парламент, *Европейска стратегия за многоезичието: ползи и разходи* (2016 г.), стр. 8.

Достъпна на адрес:

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/573460/IPOL_STU\(2016\)573460_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/573460/IPOL_STU(2016)573460_EN.pdf)

[6] Член 6 от Регламент № 1/1958 за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност, ОВ L 1958 017, стр. 385 (Регламент № 1/1958).

[7] Регламент № 1/1958.

[8] Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1). Вж. още:

<http://www.ombudsman.europa.eu/en/resources/dataprotection/home.faces> .